

Forslag

til

Lov om det stedlige virksomhedsområde for foreninger til brandforsikring af bygninger.

Fremsat den 13. januar 1970 af *justitsministeren*.

§ 1. De begrænsninger i det stedlige virksomhedsområde for foreninger til brandforsikring af bygninger, som følger af anordning af 17. juli 1795 om brandforsikringen for København, lov af 23. april 1870 om den almindelige brandforsikring for landbyg-

ninger, lov af 14. maj 1870 om brandforsikring af købstadsbygninger og lov nr. 47 af 12. april 1889 om brandforsikringsforeninger for landbygninger, ophæves.

§ 2. Loven træder i kraft den 1. april 1970.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget har som baggrund de ændringer i den kommunale struktur, der er gennemført ved lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse og lov om revision af den kommunale inddeling, jfr. lovbekendtgørelse nr. 86 af 24. marts 1969.

I medfør af den lovgivning, der er nævnt i forslaget, virker i alt 11 bygningsbrandforsikringsforeninger. De 3 førstnævnte love er grundlaget for den virksomhed, der udøves af henholdsvis Københavns Brandforsikring, Den almindelige Brandforsikring for Landbygninger og Købstædernes almindelige Brandforsikring, medens der i medfør af loven af 12. april 1889 om brandforsikringsforeninger for landbygninger er godkendt yderligere 8 selskaber.

Kjøbenhavns Brandforsikring, der er oprettet i henhold til kgl. resolution af 26. januar 1731, tegnede oprindelig kun forsikring for bygninger beliggende inden for voldene. Ved kgl. resolution af 31. december 1889 udvidedes forsikringsområdet i henhold til § 9 i anordningen af 17. juli 1795 til at omfatte hele Københavns kommune. Ved bekendtgørelse nr. 250 af 8. juli 1939 anerkendte justitsministeriet i medfør af loven af 12. april 1889 Københavns Brandforsikring til at tegne forsikring for

bygninger beliggende i nærmere angivne kommuner i Københavns omegn. Foreningens område er senest ved bekendtgørelse nr. 35 af 25. februar 1965 udvidet, således at området nu omfatter bygninger i den del af byudviklingsområdet for Københavns-egnen, for hvilken der til enhver tid er godkendt byudviklingsplaner i medfør af lovgivningen om regulering af bymæssige bebyggelser.

Købstædernes almindelige Brandforsikring og Den almindelige Brandforsikring for Landbygninger, der er oprettet henholdsvis i 1761 og 1792, var oprindelig statsinstitutioner. De 2 institutioner dækkede den del af landet, som ikke var omfattet af Københavns Brandforsikring, d.v.s. at Købstædernes almindelige Brandforsikring forsikrede bygninger beliggende i købstæderne, Den almindelige Brandforsikring for Landbygninger bygninger beliggende uden for købstæderne og Københavns volde. Ved lovene af 23. april og 14. maj 1870 blev de 2 institutioner udskilt fra statsforvaltningen som selvstændige brandforsikringsforeninger med nærmere i loven fastlagte rettigheder og forpligtelser og med samme område som hidtil.

Ved loven af 12. april 1889 om brandforsikringsforeninger for landbygninger blev der åbnet adgang